

Naam: Hurwitz, Samuel Moses

Reg.nr: D26248

Samuel is op 28 januari 1919 geboren in Lachine, Quebec. Het gezin is later verhuisd naar Montreal.

Zijn vader is Harry (63) zijn moeder is Bella (64). Zij trouwden op 25 juli 1905 in Lachine. Bella heeft een Russische achtergrond, Harry een Engelse. Het is een Joods gezin, Samuel spreekt Joods en Engels en Frans.

Samuel groeit op in een groot gezin: Aaron (35), Max (33), Jhita (31), George (29), Dave, (28), Leah (27), **Samuel** (25), Mimmie (24), Harry (23), Reva (22), Esther (21) en Ian (19).

Max dient in het Canadese leger, overseas. Dave dient in het Amerikaanse leger. Harry dient bij de Canadese marine en wordt krijgsgevangen gemaakt. Na de oorlog keert hij thuis terug. Ian dient ook bij de Canadese marine.

Tussen haakjes staan de leeftijden zoals in mei 1945.

Samuel heeft 1 jaar High School gedaan. Hij is schoolverlater op zijn 15de, grade 9.

Bij aanmelding werkt hij sinds 6 maanden als metaalarbeider bij Dominion Bridge Co. in Lachine. Daarvoor werkte hij 3 jaar bij Distillers Co. in Ville St.Pierre (Quebec).

Hij vindt het leuk om buiten bezig te zijn, roeien. Verder bokst hij en speelt hij ijshockey.

Op 24 juni 1940 meldt Samuel zich in Montreal aan bij het Canadese leger. Bij de keuring wordt genoteerd dat Samuel bruin haar en blauwe ogen heeft. Zijn lengte is 1,72m, zijn gewicht is 70 kg.

Bij aanmelding wordt hij ingedeeld bij de Canadian Grenadier Guards, toen een infanterie-regiment. Het regiment werd op 26 januari 1942 omgevormd tot een tankregiment, 22 CAR.

Op 2 september wordt hij eerst bevorderd tot A/L Corporal. In Camp Borden wordt hij op 5 februari bevorderd tot A Corporal. Op 8 mei 1941 volgt weer een bevordering, in Valcartier, tot A sergeant, op 15 februari volgt dan de bevordering tot sergeant in Halifax. Hij heeft hiervoor een opleiding in Aldershot gevolgd.

Daarna volgt hij een gunner-opleiding voor gevorderden in Hebert. Op 27 april is hij gekwalificeerd gunner II, op 15 augustus is hij ook driver (weels) III.

Op 26 september komt Samuel in Engeland aan. Hij volgt daar eind 1943 een opleiding voor tankcommandant in Lulworth en Bovington.

Op 21 juli 1944 komt Samuel aan in Frankrijk.

Samuel is de hoogst gedecoreerde onderofficier van het regiment in WOII. Waarschijnlijk is hij de hoogst gedecoreerde Canadese Joodse militair.

Op 8 augustus 1944 ontving hij de Military Medal voor zijn prestaties op 4 augustus 1944 in Cintheaux (Normandië), op de route van Caen naar Falaise.

Samen met de Argylls trekt het squadron op en de tanks bereiken hun positie. Er zijn nog Duitsers in de buurt die twijfelen tussen doorvechten of terugtrekken. Samuel springt met een Sten uit de tank en besluit te voet de aanval in te zetten om de Duitsers uit de loopgraven te jagen en te overmeesteren. Dan ontploft plotseling een gemechaniseerd geschutsstuk, dat in brand stond. De hele troep tankers, die uit de tanks waren gekomen valt op de grond, 1 dode, 5 zwaargewonden. De Duitsers grijpen hun kans. Versuft door de schok, met schroeiplekken in zijn haar en snor en met een verdoofde arm doordat er een tak op is gevallen, pakt Samuel weer zijn Sten op en gaat voor in de strijd, het opjagen en gevangennemen van de Duitsers. Als de Argylls het een uur later overnemen is alles onder controle en zijn er 31 Duitse krijgsgevangenen. Een aantal Duitsers is gesneuveld.

Op 29 september 1944 ontvangt hij de Distinguished Conduct Medal voor zijn optreden op 12 september bij Philippine (Zeeuws-Vlaanderen). Het doel was het veroveren van het station. Manschappen van het Algonquin Regiment trokken met de troep van Hurwitz op. De opdracht was een stelling aan te vallen bestaande uit loopgraven, sloten en een aantal woningen op de weg naar het station.

Bij het bereiken van de stelling verspreidde de infanterie zich en kwam het tot een fel gevecht waarbij de manschappen niet verder konden door zwaar mitrailleurvuur. De vijand zat goed verstopt buiten het bereik van de tanks, die niet goed konden manoeuvreren. Zij moesten op de weg blijven, aan weerszijden van de weg waren diepe sloten. Voor Samuel was het al snel duidelijk zijn, dat meer mannen nodig waren op de grond en hij sprong uit zijn tank, met medeneming van twee bemanningsleden en gewapend met een pistool. Hij sluipt door sloten en loopgraven en bereikt het huis waaruit met een mitrailleur werd geschoten. Hij trapt de deur in en schiet. 3 Duitsers sneuvelen, de rest geeft zich over. Er werden 25 gevangenen gemaakt door hem en zijn bemanning. Het station werd ingenomen waarbij een extra 150 gevangenen werden gemaakt en een grote hoeveelheid kostbare apparatuur in handen van de Canadezen kwam.

23 oktober 1944: Om 23.00u. beval brigadegeneraal Moncel de Argyll en Sutherland Highlanders om door te breken naar de Superiors en Wouwse Plantage in te nemen. 2 Eenheden van de Canadian Grenadiers Guards en 5 Bren carriers, geleend van de Superiors, zouden met de A en C coy meegaan. De tanks zouden over de weg de leiding nemen, met alle lichten aan, schietend op alles waarvan het leek dat de vijand daar zou zijn verstopt. Een snelle doorbraak werd verwacht. Het was al snel duidelijk dat de aanval, te beginnen om 01.00u onmogelijk eerder zou kunnen beginnen dan net voor de dageraad.

24 oktober 1944: Er viel hevige regen en de sporen die de tanks volgden om bij de startlijn te komen waren veranderd in diepe modderige moerassen. De ene na de andere tank kwam vast te zitten en moest door anderen uit de blubber getrokken worden. De Argyll en Sutherland Highlanders brachten, wachtend in de bossen, een koude miserabele natte nacht door.

De tanks passeerden een kleine groepjes infanterie (Herman Goring Divisie, 1ste Battalion), snel bijeengedreven door de Argyll en Sutherland Highlanders. Toen de tegenstand toenam, schoten de Shermans op mogelijke posities. Een aantal boerderijgebouwen stond weldra in vuur en vlam met het ongelukkige effect dat het silhouet van de tanks op de weg goed te zien was. Een Duitser, verdekt opgesteld, schoot een Pantserfaust op de 2^e tank in de 4^e troep. De Argyll en Sutherland Highlanders schoten hem direct dood, maar de Sherman werd geraakt en vloog in brand en stopte midden op de weg. Toen de bemanning uitstapte

werden ze door Duitsers gevangen genomen. De weg was nu geblokkeerd en de grond ernaast was te moerassig en kon geen Sherman dragen. No. 3 Squadron stond nu geparkeerd, behalve de tank van sergeant Hurwitz, die voorop had gereden. Hij meldde via de radio: "I can't go back. The road is blocked. I'll hold here until you can send help". Hurwitz reed in zijn eentje naar het hoger gelegen stukje grond en zag zich omsingeld door Duitsers met Pantzerfausten. Hij meldt zich weer: "I am on the objective, I'll hold here until you can come up". Hurwitz en zijn bemanning vochten een paar minuten voor wat ze konden, totdat de tank werd uitgeschakeld. De dodelijk gewonde Hurwitz en zijn bemanning werden krijgsgevangen gemaakt.

Er is onduidelijkheid over zijn lot. Bij daglicht gaat men op zoek naar Hurwitz, hij wordt niet gevonden. Is hij gesneuveld? heeft hij zich ergens verborgen? Hurwitz had immers gezegd dat hij zich nooit krijgsgevangene zou laten maken. Hij wordt als vermist genoteerd. Zijn paybook wordt in november terug gevonden in Steenberghe. Gevangen Duitsers vertellen dat een aantal krijgsgevangenen is afgevoerd. Maar zij komen tot 7 man, terwijl er 9 vermist worden. Later wordt officieel bevestigd dat de tankbemanning, maar dan zonder Hurwitz, in Duitsland in gevangenschap zit.

In april 1945 verklaart Guardsman Herb Poole, die ook gevangen was genomen, aan Major Hale: "He died at the hospital in Holland. He was shot through the right lung after getting out of his tank. He was delirious and thought he was talking to you on the wireless. I was with him in the hospital..."

Samuel werd niet door de Duitsers op een officiële lijst van krijgsgevangenen gezet. Daardoor werd hij door de Canadezen geregistreerd als een onofficiële krijgsvangene. Hij is als krijgsgevangene naar een ziekenhuis in Dordrecht overgebracht. Daar overlijdt hij 2 dagen later, op 26 oktober 1944, 25 jaar oud, aan zijn verwondingen. Juni 1946 is er voor de familie nog steeds onduidelijkheid over de omstandigheden waaronder Samuel omkwam.

Samuel is eerst begraven in Dordrecht op de openbare begraafplaats, veld N, rij 1A, graf 10. Op 7 oktober volgt een herbegravenis op het Canadees kerkhof Bergen op Zoom, plot 9, rij F, graf 1.

Samuel is onderscheiden de 1939-1945 Star, de French-German Star, de Defence Medal, de War Medal en de Canadian Volunteer Service Medal met clasp.

Daarnaast de Military Medal, verleend aan soldaten voor moed en plichtsbesef onder vuur.

En de Distinguished Conduct Medal, een hoge Britse onderscheiding voor militairen in het Britse en Commonwealth leger die zich in gevechten door hun moed hebben onderscheiden.

In de literatuur wordt de Distinguished Conduct Medal een "second level" onderscheiding voor moed genoemd. Op de eerste plaats staan Victoria Cross en George Cross, de Distinguished Conduct Medal wordt toegekend wanneer het niet gepast is om deze hoogste onderscheidingen te verlenen en voor "gewone" moed verleende de Britse regering een hele serie onderscheidingen waaronder de Military Medal van het leger.

Een Distinguished Conduct Medal was daarom ondanks de bescheiden naam een zeer hoge en in aanzien staande medaille. Het was de onderscheiding die een onderofficier of soldaat sinds 1854 mocht verwachten voor een moedige daad die net niet voor het Victoria Cross in aanmerking kwam. Een officier kwam in dat geval voor een Distinguished Service Order in aanmerking. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden niet meer dan 1900 van deze onderscheiding uitgereikt.

